

ВІСНИК

3(81) • 2017

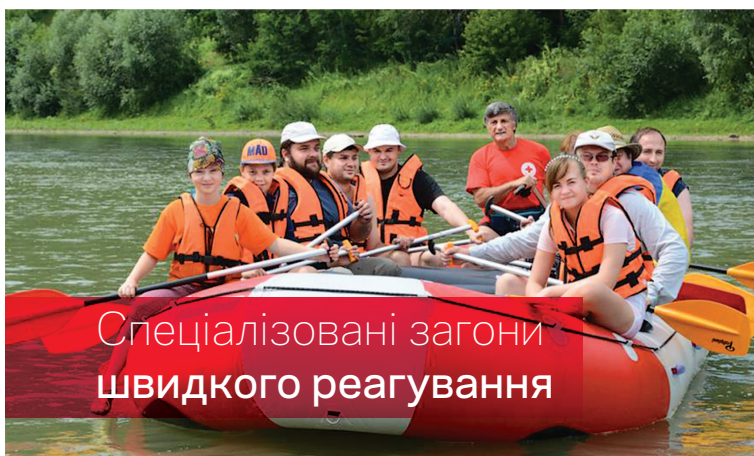
ЧЕРВОНОГО ХРЕСТА УКРАЇНИ

День першої допомоги:
навчайся сам і навчай інших

RED NOSES:
в пошуках «Щасливої країни»

Спеціалізовані загони
швидкого реагування

ВІСНИК
ЧЕРВОНОГО ХРЕСТА УКРАЇНИ

3 (81) 2017

Реєстраційне свідоцтво
№4478 від 21.08.2000 р.

Періодичність:
щоквартально

Адреса редакції:
м. Київ, вул. Пушкінська, 30
тел.: (044) 234-17-90;
(044) 235-01-57,
факс: (044) 288-16-58

Шеф-редактор:
Президент Товариства
Червоного Хреста України
І.Г. Усіченко

Редакційна рада:
А. Хабарова, В. Серговський, Л. Білоус,
Л. Бутевич, Н. Каріна, І. Царюк,
О. Орловська, А. Соляник, В. Шелоков
М. Єрьоменко, А. Стельмашов

Дизайн та верстка:
А. Дарченко, І. Таран

Друк:
друкарня .brand (ТОВ Шиона)

Наклад 4000 прим.
Замовлення № 389

Ласкаво просимо на наш веб-сайт:

redcross.org.ua

Приєднуйтеся до нас у соціальних мережах!

facebook.com/redcrossukraine

twitter.com/redcrossukraine

instagram.com/redcrossukraine

Зміст

3 СЛОВО ПРЕЗИДЕНТА

КОРОТКО

4 Про найголовніші новини
кварталу

ПОДІЯ

5 Червоний Хрест Закарпаття
передасть лікарням
устаткування вартістю
€400 тис.

НАША ДІЯЛЬНІСТЬ

6 Клоуни та діти з сімей
внутрішньо переміщених осіб:
у пошуках «Щасливої країни»

8 Всесвітній день першої
допомоги: навчайся сам
і навчай інших

10 Норми міжнародного
гуманітарного права в умовах
багаторічних збройних
конфліктів у містах

12 Організації Товариства
Червоного Хреста України
почали процес оцінки
організаційного потенціалу

НАШІ ІСТОРІЇ

14 Знак надії і милосердя

16 «Winter in Lviv»:
презентація фільму

НА СТОРОЖІ БЕЗПЕКИ

18 Безпека на воді – щасливе літо

20 Спеціалізовані загони швидкого
реагування Червоного Хреста

НАШІ ВОЛОНТЕРИ

22 «Я можу щось змінити!»

24 В ОБ'ЄКТИВІ

ЦИРА ПОДЯКА

26 Партнери Червоного Хреста

Маєте ідеї та пропозиції щодо наповнення
«Вісника»? Хочете побачити на його
сторінках нові рубрики чи нові теми?
Пишіть на адресу info@redcross.org.ua

З повагою, відділ інформації та громадських
зв'язків Національного комітету
Товариства Червоного Хреста України

Шановні читачі!

Як Ви знаєте, Товариство Червоного Хреста України – це частина найбільшого в світі міжнародного гуманітарного руху – Червоного Хреста і Червоного Півмісяця. Відчуття, що разом із початком діяльності в національному товаристві ти потрапив у велику дружню сім'ю знайомо всім співробітникам і волонтерам у світі, адже 190 країн об'єднують свої зусилля в ім'я гуманності.

Коли 9 вересня всі організації Товариства долучилися до відзначення Всесвітнього дня першої допомоги, всі ми знали, що наші колеги з інших країн теж проводять майстер-класи з навчання навичкам надання першої допомоги, дають інтерв'ю для ЗМІ, читають лекції школярам і студентам, влаштовують конкурси й інформаційні події. Ми пишаємося тим, що є частиною великого цілого і що ми завжди можемо ділитися досвідом і підтримувати одне одного.

Темою цього річного Всесвітнього дня першої допомоги була «Побутові травми». Кожен має знати, що робити, якщо з ним або людиною поруч сталася надзвичайна ситуація, а погодьтеся, вдома ніхто від цього не застрахований. Саме тому Товариство докладає максимальних зусиль для того, аби навчити навичкам надання першої допомоги якомога більше громадян. Ми відкриваємо Школу першої допомоги, яка поєднуватиме платні навчання для тих, хто не перебуває у складному матеріальному становищі, з безкоштовними тренінгами для людей, які живуть біля лінії зіткнення на сході України, та тих, хто не в змозі сплачувати за навчання.

Продовжуються активності за іншими напрямками діяльності Товариства. Це допомога вразливим верствам населення, в тому числі тим, хто постраждав внаслідок конфлікту на сході України (це внутрішньо переміщені особи, демобілізовані військовослужбовці, особливо ті,

фото: ТЧХУ

які отримали інвалідність та інші), поширення знань з міжнародного гуманітарного права, попередження та реагування на надзвичайні ситуації, волонтерський менеджмент тощо. І, звичайно, ми цілеспрямовано йдемо шляхом самовдосконалення, укріплюючи потенціал Товариства і впроваджуючи організаційний розвиток. Це – наш найголовніший пріоритет, адже, стаючи сильнішими, ми будемо ефективніше допомагати тим людям, які потребують нашої підтримки.

Президент
Товариства Червоного Хреста України
Іван Усиченко

Про найголовніші новини кварталу

1 Міжнародна школа

25 липня у Білорусі 120 волонтерів з 10 країн світу, в тому числі 10 осіб – із Товариства, почали участь у Міжнародній школі з підготовки до надзвичайних ситуацій. Програмою була передбачена участь у ліквідації наслідків вибуху потяга з хімікатами, розгортання табору з розміщення постраждалих, евакуація постраждалих за допомогою вертольотів санітарних всюдиходів і багато видовищних ситуацій, які дозволили відпрацювати дії у надзвичайних ситуаціях. Школа завершила роботу 30 липня.

2 Табір Дружби в Австрії

З 10 по 24 липня в м. Лангенлоїс, Австрія, проходив щорічний міжнародний Табір Дружби, організований за підтримки молодіжного руху Червоного Хреста Австрії. До табору прибули 44 делегати з 24 країн світу, в тому числі 2 волонтера з Товариства Червоного Хреста України. Девіз цьогорічного табору – «Крок до невідомого. Скористайся можливістю відкрити для себе різні культури з усіма їхніми різноманітностями». Основною метою табору було довести, що стільки різних націй зможуть жити під одним дахом в мирі та злагоді протягом двох тижнів.

3

3 Всесвітній день гуманітарної допомоги

19 серпня Товариство Червоного Хреста України разом з представниками інших неурядових організацій відзначало Всесвітній день гуманітарної допомоги, програма якого цього року супроводжувалася кампанією «#НеМішень, Захист цивільного населення». Цей день покликаний вшанувати тих, хто втратив життя, працюючи в сфері гуманітарної допомоги, а також тих, хто продовжує надавати допомогу мільйонам людей, які її потребують. Різноманітні заходи відбулися в багатьох містах України.

4 Літній табір для молоді

з 28 липня по 6 серпня у Вірменії відбувся Міжнародний літній табір, який відвідали 6 волонтерів Товариства. Учасники мали змогу обмінятися досвідом і добре провести час у мальовничій місцині. Програма табору передбачала культурний обмін, тренінги та знайомство з Вірменією. Делегати 7 країн – Австрії, Вірменії, Грузії, Італії, Німеччини, України та Фінляндії – розказували про особливості молодіжного руху, пригощали традиційними смаколиками, демонстрували національне вбрання й таланти.

4

5 Збери портфель для друга

Луганська обласна організація Товариства провела традиційну акцію «Збери портфель для друга» до 1 вересня, початку навчального року. Таку акцію Луганська обласна організація проводить уже протягом 25 років. У містах і районах області напередодні 1 вересня збирали шкільні рюкзаки та канцелярське приладдя для школярів з сімей, які не можуть придбати їх власноруч через важке матеріальне становище. З 2014-го співробітники та волонтери Червоного Хреста допомагають дітям з сімей внутрішньо переміщених осіб.

5

Червоний Хрест Закарпаття передасть лікарням устаткування вартістю €400 тис.

4 липня на КПП «Тиса» відбулася передача гуманітарного вантажу для Закарпаття від лікаря з Німеччини, уродженця області. Доставку гуманітарної допомоги взяла на себе Угорщина. Подія відбулася за участі Уповноваженого Уряду Угорщини Іштвана Грежа, заступника голови Закарпатської ОДА Віктора Мікуліна та голови Закарпатської обласної організації Товариства Червоного Хреста України Івanni Сабо.

Фото: сайт Закарпатської ОДА

Фото: сайт Закарпатської ОДА

Медичні заклади Закарпаття отримають ліжка, стільці-каталки, хірургічні інструменти - загалом понад 130 найменувань вартістю 400 тис. євро.

Як повідомив угорський урядовець, надання цієї медичної допомоги організували Ференц Собот, власник та керівник клініки, професор з німецького міста Бад-Нойштадт-ан-дер-Зале (земля Баварія), і Томас Габерман, депутат від Християнсько-соціального союзу в Баварії. Угорщина, в свою чергу, доставила вантаж з Німеччини до Закарпаття. Перелік медичних закладів, які отримають гуманітарну допомогу, затвердили Закарпатська обласна організація Товариства

Червоного Хреста України та управління охорони здоров'я облдержадміністрації.

«Я пообіцяв літньому професору з Баварії Ференцу Соботу, що доставлю вантаж на Закарпаття, тож всі витрати, пов'язані з транспортуванням взяв на себе комісаріат угорського Уряду, який відповідає за співпрацю із Закарпаттям, - повідомив Іштван Грежа. - Допомога медичній галузі області - це допомога всім закарпатцям, а не лише угорський нацменшині, що символізує щирість наших намірів».

Голова Закарпатської обласної організації Товариства Червоного Хреста України Івanna Сабо висловила вдячність німецьким благодійникам та Угорському Уряду і повідомила, що гуманітарну допомогу отримають 13 медичних закладів Закарпаття: обласні клінічна ім. Новака та дитяча лікарні, кардіологічний, онкологічний та фізіотричний диспансери, а також Ужгородська ЦМКЛ та лікарні у низці районів.

*Юлія Рудакова,
регіональний спеціаліст з інформаційної діяльності ТЧХУ з використанням
інформації Закарпатської ОДА та transkarpatia.net*

Клоуни та діти з сімей внутрішньо переміщених у пошуках «Щасливої країни»

На початку липня в Україну з тритижневою місією прибула команда міжнародної благодійної організації «**RED NOSES Clowndoctors International**». Команда з чотирьох професійних клоунів приїхала на запрошення Міжнародної Федерації Товариств Червоного Хреста і Червоного Півмісяця і працювала з Товариством Червоного Хреста України, підтримуючи отримувачів допомоги Товариства та проводячи навчання його волонтерів і співробітників – у Києві, Прилуках і Полтаві.

Олена Комарова робить глибокий вдих, ніби збирається пірнути. «Ми якраз можемо відзначити сумну річницю», – каже 38-річна жінка. І розповідає про втечу з Луганська три роки тому. В ті дні військові літаки кружляли над дахами будинків, гуркотіла артилерія. Родина Комарових відчувала, як тремтить земля під ногами.

Тиша панує в маленькій кухні. Жінка закриває обличчя руками, її плечі здригаються. Дитячі голоси звучать з вітальні. Між вщент заповненою речами шафою та двома старими диванами бігає шестирічний Семен, а однорічна Любава сидить на килимі брудно-зеленого кольору. Машинки ковзають по підлозі. Любава рухається

з одного кутка до іншого. Старша сестра Ольга сидить на дивані, немов на троні, і спостерігає краєм ока за малюками.

Олена Комарова і її чоловік В'ячеслав турбуються про дітей. Їхню дочку Ольгу дразнили однокласники. Тому батьки перевели її до іншої школи.

Мати намагається трохи заспокоїти сина. Якось частина його тіла завжди перебуває у русі: ноги, руки, ступні не знають спокою. Він дуже непосидючий, не може зосередитись на чомусь тривалий час. А Любава невтомно сяє, немов сонечко. Мати співає разом з дочкою, одночасно даючи поради юному водієві екскаватора.

Лише в Києві знайшли притулок близько 150 тисяч переміщених осіб.

Команда з чотирьох клоунів – це Павел, Алла, Юсте та Ян з різних країн Європи. Відкриті та дружелюбні, вони викликають симпатію з першого погляду. Розповідаючи про себе, вони уточнюють: «Це запитання до мене чи до клоуна?», відділяючи свою особистість від сценічного образу. Pozнайомимося з ними!

Павел / Додо,
Словаччина, в Україні вшосте
Яка твоя улюблена страва?
Шпинат, голубці / Музика
Твій девіз: «Немає нічого неможливого, якщо ти в це віриш. А я вірю в добро. Значить, добро можливе!» / «Роби, а потім, можливо, думай»
Що тобі сподобалося в Україні? Що люди, які живуть в умовах конфлікту, здатні багато сміятися / Борщ під музику

осіб:

Обіймає крихітку, яка радісно показує їй іграшку. А тоді, коли її ніхто не бачить, жінка майже падає з ніг. Спирається спиною на стіну в кухні.

«Збирайтесь», – каже жінка. На цьому тижні дітей очікує найцікавіша подія за весь рік. У будинку культури в центрі міста клоуни працюють з дітьми з сімей внутрішньо переміщених осіб. Пластикові тарілки обертаються на палицях, барвисті хустини майорять у повітрі. Ця вистава покликана пробудити відчуття успіху. Якщо дитина зможе добре зосередитись. →1

З окремих вправ виникає вистава. Король шукає свою «Щасливу країну». Але де ж вона? «Це головне питання для дитини, яка втратила батьківщину», – говорить клоунаеса. Король буде шукати рідну землю, але не знайде її. Проте він дізнається, де знаходиться «Щаслива країна». Вона у нього в душі. «Діти самі це придумали. Хіба це не чудово?», – каже 29-річна дівчина.

Робота з дітьми з Донбасу є особливим завданням для клоунів. Ці діти втекли від насильства, їхні сім'ї залишилися без рідної домівки. Така ситуація дуже впливає на поведінку. Безпорадність, гнів або смуток... Учасникам зустрічей, незважаючи на їхній

малий вік, треба багато чого усвідомити, щоб йти далі.

У грандіозному фіналі все повниться різноманітними барвами. Діти з гордістю представляють глядачам виставу про пошук «Країни щастя». З саморобними костюмами і королем з розкішною короною. Ольга у яскравій спідниці з тюлю виглядає на сцені, як справжня принцеса. Тарілки обертаються ідеально, хустини зображують хвилі, діти перетворюються на артистів. Семен не бере участь у постанові. Але він ховається за лаштунками і дивиться, як заворожений. Маленька «Щаслива країна» сім'ї Комарових.

1 Ольга швидко навчилася обертати тарілку. Але хлопчика спіткала невдача. «Браво!», – кричить клоунаеса Юсте Ляугауде (Juste Liaugaudė). Їй 29 років, вона з Литви, її колеги – з Чехії, Словаччини та України. Любава тим часом жваво гасає від однієї групи до іншої. А Семен ніяк не може зосередитись на вправах. Втретє у нього нічого не виходить з тарілками, і він мчить до матусі. Тарілка знов падає. Хлопчик гірко риде, тупаючи ногою по дерев'яній підлозі.

Текст і фото – Тіль Майєр,
журналіст, Німеччина

Юсте / Роуз,
Литва, в Україні вчетверте
Яка твоя улюблена страва?
Млинці / Аплодисменти
Твій девіз: «Завжди зберігай легкість» /
«Ніколи не припиняй шукати свою любов»
Що тобі сподобалося в Україні?
Знайомства та спілкування з людьми,
відкритість та емоційність українців /
Київський торт

Ян / Кветі,
Чехія, в Україні вп'яте
Яка твоя улюблена страва?
Фарширований перець під томатним
соусом / Все – з гарною компанією
Твій девіз: «Усе, що не заборонено –
дозволено» / «Все варто того, щоб
відкривати та пробувати»
Що тобі сподобалося в Україні?
Інший, більш спокійніший темп життя /
Українські дівчата

Алла / Петка,
Словаччина, родом з України,
з місією в Україні втретє
Яка твоя улюблена страва?
Суші / У Петки немає часу на їжу
Твій девіз: «Живи тут і зараз» /
«Не припиняй дивуватися всьому, що бачиш»
Що тобі сподобалося в Україні?
Рідна країна завжди залишається рідною /
Дитячі посмішки

Всесвітній день першої допомоги: навчайся сам і навчай інших

Фото: ТЧХУ

Цього року 9 вересня Національні товариства Червоного Хреста і Червоного Півмісяця в усьому світі відзначили Всесвітній день першої допомоги. Він був присвячений темі «Побутові травми». Товариство Червоного Хреста України, яке активно навчає населення навичкам надання першої допомоги, підготували чимало цікавих заходів. Чудово, що багато дорослих і дітей тепер знають, як допомогти собі або людині, яка поруч.

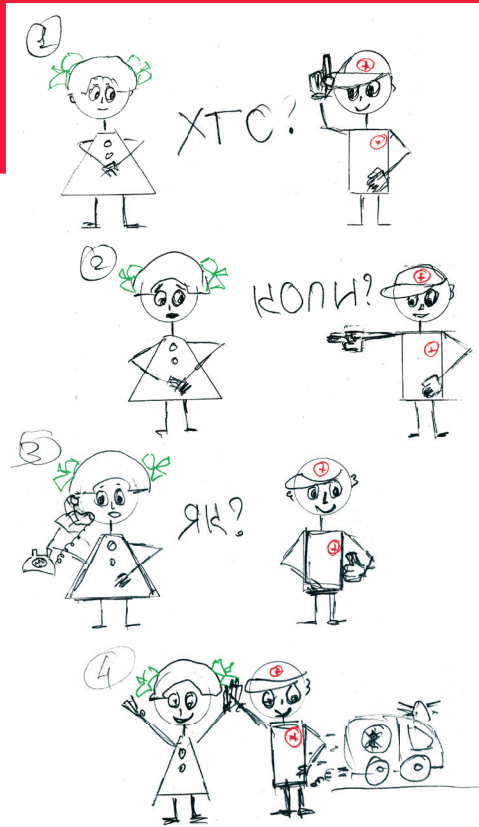
Зоя Погоріла, тренер з першої допомоги, Національний комітет ТЧХУ: «Майже кожен з нас – і дорослий, і дитина – може потрапити в ситуацію, коли необхідно вміти надавати першу допомогу. Часто батьки вимушені залишати дітей самих удома, часто діти самі граються на вулиці, тому їм треба вміти допомогти і собі, і друзям. Нерідко діти можуть бути єдиними свідками події, тому мають знати, як поводитися в критичній ситуації, щоб не нашкодити ані собі, ані постраждалому. Діти дуже добре сприймають інформацію, навчаються з задоволенням, їм цікаво й весело на наших курсах. Дорослі, які оточують дітей (батьки, вчителі і всі, хто опинився поруч), теж мають не розгубитися в критичній ситуації: заспокоїти дитину, якщо необхідно – викликати «швидку».

Фото: Надія Несонова

Червоний Хрест – провідний лідер у світі з навчання населення навичкам надання першої допомоги. У Товаристві нашої країни є кваліфіковані співробітники та волонтери, які навчають першій допомозі: 344 інструктори та 54 тренери.

Автор: Олександр Гнібдов, тренер з першої допомоги, м. Суми

Поради з першої допомоги – покажіть їх вашій дитині!

Як викликати швидку допомогу:

1. Зателефонуй 103.
2. Назви своє ім'я, прізвище, вік.
3. Назви точну адресу або орієнтири місця пригоди (з назвою найближчих вулиць, що перетинаються, орієнтири, назва будівлі).
4. Скажи, хто постраждав (дорослий чи дитина)
5. Опиши, що трапилося з постраждалим.
6. Яка кількість постраждалих?
7. Скажи, яка допомога надається.
8. Назви номер телефону, з якого дзвониш (для зворотнього зв'язку).

Увага! Не клади слухавку, якщо не впевнений, що диспетчер «швидкої» зрозумів тебе правильно!

Мобільний додаток з першої допомоги. Завантажити додаток можна в AppStore і Google Play (знайдіть назву «Перша допомога від Товариства Червоного Хреста України»)

Appstore

Google Play

Якщо ти чимось вдавився, а поряд нікого немає, можеш самостійно провести поштовхи собі в живіт двома способами:

1. Стисни одну руку в кулак, притиснувши його з боку великого пальця до середньої частини живота. Охопи кулак долонею другої руки і зроби швидкий поштовх всередину живота і вгору.
2. Ти можеш також нахилитися вперед та впертися животом у який-небудь твердий предмет, наприклад, спинку стільця, поруччя чи раковину, та надавити на нього животом. Не спирайся на предмети з гострими краями, щоб не травмуватися.

Дитині після року народження перша допомога при задусі надається так само, як і дорослому. Єдина суттєва різниця в тому, що цю допомогу необхідно надавати з урахуванням ваги та розмірів дитини.

Школа першої допомоги Червоного Хреста

У разі необхідності, навички надання першої допомоги збережуть здоров'я і життя ваших близьких. Отримайте їх за міжнародними стандартами Червоного Хреста і Червоного Півмісяця!

Ми пропонуємо якісне навчання:

- програма розрахована на людину незалежно від віку, досвіду, освіти;
- теоретичний курс вдало поєднано з практичними відпрацюваннями на спеціальних манекенах;
- за підсумками навчання видається сертифікат, що діє в 190 країнах світу!

Ми соціально відповідальні: виручені кошти за навчання Червоний Хрест використовує для проведення навчань навичкам першої допомоги цивільного населення, яке мешкає біля лінії розмежування на сході країни.

За більш детальною інформацією звертайтеся за телефонами:

м. Київ: (096) 598 45 33, (066) 338 78 77

м. Дніпро: (066) 338 78 41, (096) 598 97 16

м. Тернопіль: (096) 598 39 43, (066) 338 78 95

м. Харків: (096) 598 39 74, (095) 004 96 15

м. Вінниця: (096) 598 49 74, (095) 004 96 02

Норми міжнародного гуманітарного права збройних конфліктів у містах

Від Донецька до Алеппо, від Гази до Могадишо, від Адена до Тріполі – жителі всіх цих міст сьогодні змушені боротися за виживання.

Століттями бойові дії велися у відкритих полях, не в містах. Міста брали в облогу, грабували, але все ж на вулицях міст бойові дії не велися. Сьогодні все інакше.

Тенденція веде до того, що до 2030 року 2/3 всього населення планети житиме в містах. При цьому вже на сьогодні 50 млн. людей страждають від боїв, що проходять на міських вулицях. Ріст урбанізації у деяких нестабільних країнах досягає часом 96%. Із 65 млн. людей, які стали біженцями, 75% – жителі міст*.

Гуманітарних працівників та медиків сторони конфлікту часто атакують навмисно.

Більшість загиблих – цивільні.

Ратифікувавши Женевські Конвенції та інші договори в сфері МГП, такі як Додаткові протоколи до ЖК, держави погодились добросовісно виконувати свої правові зобов'язання і, зокрема, дотримуватися і забезпечувати дотримання МГП (ст. 1, спільна для чотирьох Женевських Конвенцій). Договірне та звичаєве МГП містять конкретні правила, що регулюють надання допомоги та захисту тим, хто її потребує – як цивільним особам, так і хворим і пораненим бійцям або будь-яким категоріям жертв збройного конфлікту. Хоча ці положення трохи відрізняються залежно від природи конфлікту (міжнародний або неміжнародний збройний конфлікт), рамки МГП, що регулюють гуманітарний доступ, в основному зосереджуються на 4 основних етапах:

- 1 На кожную сторону збройного конфлікту покладається первинний обов'язок задовольняти потреби населення, що перебуває на підконтрольній їй території.
- 2 Неупереджені гуманітарні організації мають право пропонувати свої послуги для того, щоб здійснювати гуманітарну діяльність, зокрема, коли потреби населення, постраждалого внаслідок збройного конфлікту, не задовольняються.
- 3 Неупереджена гуманітарна діяльність, що здійснюється в ситуації збройного конфлікту, має здійснюватися за згодою зацікавлених сторін конфлікту.
- 4 Сторони конфлікту повинні дозволити і сприяти забезпеченню швидкої та безпешкодної допомоги населенню, що постраждало внаслідок конфлікту.

Значна кількість держав стає театром збройних конфліктів – як міждержавних, так і конфліктів неміжнародного характеру – з усім спустошенням та стражданнями, які вони приносять, в основному, цивільному населенню. ➔¹ Неодноразові порушення під час воєнних дій включають в себе навмисні напади та напади невибіркового характеру на цивільне населення, руйнування інфраструктури та знищення товарів, необхідних для виживання, та вимушене переміщення цивільного населення.

У сучасних конфліктах часто застосовується зброя вибухової дії з великою площею ураження. Її використання в густонаселених районах призводить до невибіркового ураження цивільних та, відповідно, великої кількості жертв. До такої зброї належать бомби, невисокоточна артилерія, реактивні системи залпового вогню, саморобні вибухові пристрої.

14 квітня почав відлік четвертий рік бойових дій на сході України. Незважаючи на всі дипломатичні зусилля, спрямовані

Женевські конвенції (ЖК) 1949 року та Додаткові протоколи до них чітко закріплюють обов'язок сторін конфлікту захищати цивільне населення та цивільні об'єкти від нападів.

¹ Цивільне населення продовжує бути основною жертвою порушень міжнародного гуманітарного права (МГП) як державами-підписантами ЖК, так і недержавними збройними формуваннями.

* За оцінкою Управління Верховного Комісара ООН з прав людини.

в умовах багаторічних

на забезпечення дотримання Мінських домовленостей, ситуація залишається напруженою і небезпечною для цивільного населення.

У період з 16 лютого до 15 травня 2017 року Моніторингова місія ООН з прав людини в Україні зафіксувала 193 цивільні жертви, пов'язані з конфліктом. 36 загиблих і 157 поранених. І це на 48% більше, ніж було восени 2016 року.

За оцінкою Управління Верховного комісара ООН з прав людини (УВКПЛ), за період конфлікту з 14 квітня 2014 року до 15 травня 2017 року загинуло 2479 цивільних осіб: 1367 чоловіків, 826 жінок, 90 хлопчиків, 47 дівчат і 149 дорослих, стать яких невідома. Ця оцінка УВКПЛ є заниженою, оскільки базується виключно на наявних даних.

Окрім, власне, смертей цивільних, ведення бойових дій у місті також ставить під загрозу систему служб постачання, від яких цивільне населення залежить. Руйнування такої системи ставить під загрозу життя цивільних, створюючи своєрідний «ефект доміно».

Серед нещодавніх затяжних конфліктів – Сирія, Україна, Афганістан, Ємен, Ірак та Газа. У ході цих конфліктів було завдано багато шкоди цивільним саме через

застосування зброї вибухової дії та зброї невибіркового характеру в густонаселеній місцевості. **При веденні бойових дій комбатанти зобов'язані не встановлювати військові об'єкти в населеній місцевості, не використовувати населення як живий щит, не наражати цивільне населення на небезпеку.**

Командир має бути в змозі обґрунтувати вибір тієї чи іншої зброї для застосування її в населених районах. Часто же військовим не вистачає належного рівня знань для цього, отже, нашим завданням є також поширювати вже існуючі практики для підвищення їх рівня. →2

До конфлікту Донецьк був великим індустріальним вузлом регіону, одним із найбільших міст країни. У ході ж конфлікту саме місто інтенсивно обстрілювали, було знищено багато будівель, було завдано цивільних жертв серед міського населення. Крім того, люди постійно змушені проходити через блокпости, у магазинах черги за найнеобхіднішим, багато дітей припинили ходити до школи. Немає належної медичної допомоги, електропостачання тощо. Конфлікт на Донбасі – яскравий доказ того, як руйнується цивільне життя під час бойових дій.

*Євгенія Лук'яченко,
національний координатор з МГП ТЧХУ*

2 У людей, що опиняються в умовах конфлікту, вибір зводиться до двох варіантів: пристосуватися та жити в зоні конфлікту або ж утекти. В обох випадках вони потребують кращого захисту та підтримки. Треба зосередити увагу на ментальному, емоційному та фізичному впливах, яких вони зазнають внаслідок конфлікту.

Гуманітарна допомога Товариства Червоного Хреста України внутрішньо переміщеним особам, учасникам збройного конфлікту з інвалідністю та сім'ям загиблих учасників збройного конфлікту

За період 2014 р. – перше півріччя 2017 р. Товариством була надана гуманітарна підтримка постраждалим від збройного конфлікту на сході України на загальну суму близько 600 млн. грн. (продукти харчування, одяг, взуття, предмети побуту, ремонт будинків, засоби гігієни, медикаменти, лікування, оздоровлення), в тому числі – медичним закладам, де перебувають на лікуванні поранені внаслідок збройного конфлікту, на суму близько 85 млн. грн.

За перше півріччя 2017 року загальна кількість **внутрішньо переміщених осіб**, які отримали допомогу від усіх організацій Товариства, складає 105 152, серед них найбільша кількість ВПО отримала допомогу в Донецькій області – 21 643 (у 2016 році – 10 538), Луганській області – 18 600 (у 2016 році – 19 614), Миколаївській – 15 150.

За 2-й квартал 2017 року надана організаціями Червоного Хреста допомога **сім'ям загиблих учасників збройного конфлікту та демобілізованим учасникам збройного конфлікту з інвалідністю** переважно полягала у передачі продуктів харчування, гігієнічних засобів, одягу, взуття, медикаментів, інвалідних візків, милиць, ковдр, проведенні заходів психосоціальної підтримки тощо.

Організації Товариства Червоного Хреста організаційного потенціалу

23 липня дві обласні організації Товариства Червоного Хреста України - Харківська та Дніпропетровська - почали процес оцінки свого організаційного потенціалу (Branch Organizational Capacity Assessment - BOCA).

Для будь-якої організації важливо постійно оцінювати й розвивати свій потенціал, щоб мати можливість реагувати на гуманітарні виклики, рятувати життя та полегшувати страждання вразливих категорій населення. Розпочавши самооцінку, ці 2 організації засвідчили свою зацікавленість у вимірюванні та посиленні власного потенціалу для ефективної допомоги тим, хто цього потребує.

Оцінка організаційного потенціалу організації - це інструмент самостійної оцінки, розроблений для організацій Національних Товариств Червоного

Хреста і Червоного Півмісяця для виявлення поточного потенціалу організації та спільної розробки напрямків його подальшого посилення. Уже у 25 країнах світу організації Товариств Червоного Хреста і Червоного Півмісяця провели самооцінку та, розробивши плани розвитку, досягли визначних результатів. Як саме вона відбувається?

Самооцінка організаційного потенціалу в Харківській обласній організації

ДНІПРО

Спільні зусилля всіх компонентів Міжнародного руху направлені на організаційний розвиток Товариства

України почали процес оцінки

Для підтримки процесу самооцінки організацій Товариством була підготовлена команда із 10 фасилітаторів. Навчання фасилітаторів відбулося у Харкові 20-22 липня.

Тепер Товариство має в своєму активі 10 фасилітаторів ВОСА. Вручення сертифікатів

ХАРКІВ

Навчання фасилітаторів та пілотна оцінка організації реалізується у рамках проекту «Розвиток організаційних структур, молодіжного руху та волонтерства Товариства Червоного Хреста України» (BraVo), який реалізує Товариство за підтримки

КРАМАТОРСЬК

ЛИСИЧАНСЬК

Навчання фасилітаторів проводили міжнародні експерти Наомі Акамацу та Бхавеш Содагар

Під час спеціальної гри про створення організації «з нуля» учасники дискутують про пріоритети в своїй діяльності

МАРІУПОЛЬ

Данського Червоного Хреста та Міжнародного Комітету Червоного Хреста. Міжнародні експерти ВОСА з Японського Червоного Хреста і Представництва Міжнародної Федерації Товариств Червоного Хреста і Червоного Півмісяця в Індії - Наомі Акамацу та Бхавеш Содагар - прибули в Україну на запрошення Міжнародної Федерації Товариств Червоного Хреста і Червоного Півмісяця.

Старт самооцінки Харківської та Дніпропетровської обласних організації Товариства - це лише початок довгострокового процесу, який має на меті покращити потенціал організацій - і, як результат, усього Товариства Червоного Хреста України, - зробивши їх сильними та ефективними. Наступні етапи організаційного розвитку Товариства - самооцінка в організаціях Маріуполя, Краматорська (Донецька область) та Лисичанська (Луганська область), яка запланована на другу половину вересня та жовтень 2017 року.

Марія Єрьоменко,
менеджер з комунікацій ТЧХУ

Знак надії і милосердя

Цьогоріч в Товаристві Червоного Хреста України відзначається 25-річчя з дня створення Служби розшуку. Завдяки надважливій роботі спеціалістів Служби по всьому світу люди відшуковують близький та рідних крізь роки та покоління. Ольга Вільгурська, мешканка м. Гайсин, Вінницької області, завдячуючи роботі Служби розшуку, знайшла могили своїх родичів, яких війна розкидала по країнах Європи.

Ольга Вільгурська бережно тримає поживкли від часу листи і старі чорно-білі фото, в яких історія її родини тісно переплелася з історією країни, Європи і найбільшої міжнародної гуманітарної організації – Червоного Хреста. Війна танком проїхалась по її родині, осиротивши в ній дітей і батьків, залишивши каліцтва, хвороби, жахливі спогади і невідомість.

– Вітчим мого батька пішов на фронт і загинув в Австрії. Мамин брат загинув в Угорщині. Мій брат три місяці всього

був одружений, як залишив свою Марійку і пішов на фронт, а в 1944 загинув, похований в Румунії, – розповідає Ольга Кирилівна.

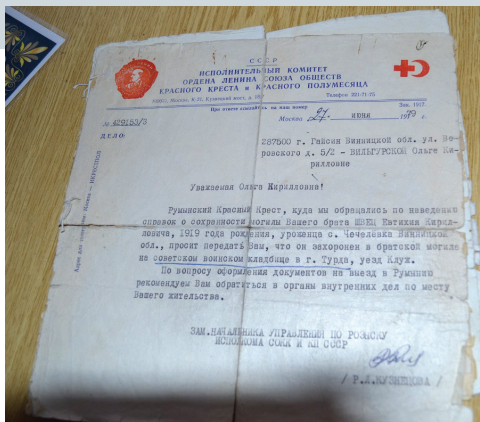
Майже 40 років тому – у далекому 1979-му – Ольга Кирилівна їздила на могилу до брата Євтихія в Румунію. Могили його знайшли червонохрестівці через Службу розшуку. Як повідомили в Румунському Червоному Хресті, Євтихій Швець загинув у 1944 році і був похований на військовому кладовищі в м. Турда

«Ще кілька років тому ми й уявлення не мали, що наших співвітчизників розлучатиме нова війна. Але люди, які вже одного разу шукали і знаходили своїх рідних через Червоний Хрест, знають, що не тільки в кіно бувають зустрічі, на які вже майже й не сподіваються.

*Сергій Глухенький,
голова Вінницької
обласної організації
Товариства*

У Гайсинській організації Товариства Червоного Хреста Ольга Вільгурську давно вважають «своєю». Ця жінка завжди старається поділитися з нужденними тим, що має сама. А вона вважає червонохрестівців рідними людьми. Не лише тому, що вони допомогли знайти могили її рідних, а тому що живуть вони за законами милосердя, за якими і її вчили жити в її великій родині. Любити людей і рідну землю – це головна наука, яку з дитинства засвоїла Ольга Вільгурська.

Могили його знайшли червонохрестівці через Службу розшуку

в Румунії. То була подія не лише для Ольги та її родини, а й для всього району. Ольга довго готувалася до поїздки, бо то була ціла епопея – отримати дозволи і оформити документи, щоб перетнути кордон. Досі жінка пам'ятає те неповторне відчуття, якому й назви немає, бо змішалися в ньому біль, жаль, страх, туга за дитинством, любов до брата, гордість за нього і невимовне бажання доторкнутися душею до місця, де так рано знайшла спочинок рідна людина...

– Скільки в Румунії могил наших людей! – сплескує долонями Ольга Кирилівна. – Є там дві величезні могили, де лежать 8 тисяч загиблих, а знають тільки 341 прізвище – на одній могилі 170, а на іншій 171. Оце бачите на знімку: я беру землю батькам з братської могили, де Євтихий лежить...

Потім Ольга Кирилівна була там ще раз – після того, як у Європі відбулася декомунізація.

– Коли приїхала туди вдруге, то не впізнала місця поховання. Те місце було заросле. Пам'ятник зруйнований. Румунів дуже зірка дратувала... Поїхали в наше консульство. З'ясувала, що брата в тій могилі вже немає... Мені стало не просто боляче, а навіть страшно. Втішило тільки одне: в Румунії в церкві двічі на рік всіх 8 тисяч загиблих радянських воїнів поминають у церкві поіменно... Під час тієї поїздки я дала собі слово розшукати могили

дядьків в Угорщині і Австрії. І в Службі розшуку Червоного Хреста їх таки знайшли. Дасть Бог – я вклонюся і їхній пам'яті. Може, тоді для мене закінчиться та війна.

– Я радію, коли я щось даю іншим. А просити для себе не люблю. Коли мені допомагають, я дякую, бо буває дуже тяжко без допомоги, але стараюся не просити.

– Людей, які з допомогою нашої Служби розшуку знайшли своїх рідних чи їхні могили, чимало. І навіть якщо минуло багато років, не варто втрачати надії, – каже Сергій Глухенький, голова Вінницької обласної організації Товариства Червоного Хреста України. – **Іноді знайти людину допомагають такі деталі, на які спочатку ніхто не звертає уваги, але червонохрестівці точно знають, що дрібниць у цій справі не буває.**

Рятуючи свої життя, люди їдуть у невідомі місця, нерідко опиняються по різні боки кордонів – державних чи внутрішніх, моральних. Нерідко виявляється, що втекти від обстрілів зуміла не вся родина, а лише її частина, і тепер врятовані навіть уявлення не мають, чи живі їхні родичі, а якщо живі, то де вони.

Звичайно, ніхто не може дати ніяких гарантій, але життя непередбачуване і надії знайти рідних втрачати не варто ніколи.

Валентина Пустіва, журналіст
«Вінницької газети»,
Юлія Рудакова, регіональний спеціаліст
з інформаційної діяльності ТЧХУ

Хотілося зробити все за звичаєм рідної землі, тому Ольга везла в Румунію хліб, віночки, хустинки – щоб влаштувати звичний обряд прощання з померлим. Їй було байдуже, що в тій землі брат пролежав уже 35 років – його ж не ховали так, як усіх, і рідню гнітило відчуття якоїсь несправедливості. Як виявилось, Євтихий був похований у братській могилі разом з 27 іншими загиблими героями.

«Winter in Lviv»: презентація фільму

У Львові презентують фільм німецького журналіста Тіля Майєра про підопічних патронажної служби Червоного Хреста

Баденський Червоний Хрест (Німеччина) вже 20 років займається благодійною діяльністю у Львові. Регіональне об'єднання фінансує соціальний центр Червоного Хреста, а також Медико-соціальний центр Товариства Червоного Хреста України. На початку це був заклад виключно для людей, що пережили націонал-соціалістичні табори та сталінські ГУЛАГи, тепер – це місце допомоги самотнім пенсіонерам.

Документальний фільм «Winter in Lviv» («Зима у Львові») підтримує акцію Баден-

ського Червоного Хреста для забезпечення роботи соціального центру у Львові зі збереженням мінімально необхідного штату працівників на довготривалий період.

«Нам багато допомагає журналіст Тіль Майєр, з яким ми знайомі вже 10 років і дружимо. Він закохався в нашу країну. Тіль приїжджає двічі на рік, а інколи і частіше. Одна з основних тем, яку він висвітлює, – патронажна служба Червоного Хреста, – розповідає голова Львівської обласної організації Товариства Валентин

Автор ідеї фільму – відомий німецький журналіст Тіль Майєр. Він вже більше десяти років допомагає на волонтерських засадах львівським пенсіонерам. Він неодноразово отримував відзнаки за свою активну громадську позицію та роботу. Він пише та робить фотографії для «Spiegel Online» та багатьох щоденних газет.

Мойсеєнко. – Він робить великі репортажі з фотографіями і реально описує ситуацію, яка склалася в нашій країні. Тіль відвідав підопічних патронажної служби, бачив, як все насправді виглядає і в яких жахливих умовах живуть люди похилого віку. Він на конкретних випадках показує життя людей в нелюдській умовах і на ту пенсію, яку вони отримали, проробивши на підприємствах багато років. Під час останнього візиту Тіль разом з оператором відзняли фільм про патронажну службу в контексті її закриття.

Головні героїні фільму

Ці чотири жінки пов'язані через їх життєві обставини з Медико-соціальним центром у Львові.

Презентація фільму «Winter in Lviv» відбудеться у містах України та Німеччини одночасно. У Львові вона відбудеться 12 жовтня. В заході візьмуть участь представники влади регіону, співробітники та волонтери Товариства Червоного Хреста України та підопічні патронажної служби Червоного Хреста, які надихнули Тіля Майєра на створення фільму і стали його головними героями.

Патронажна медсестра **Ольга Роман** у свої 75 років і надалі виконує роботу на волонтерських засадах.

Софія Войцихівська – пенсіонерка, яка навіть в негодю мусить здавати макулатуру, тому що її пенсії не вистачає на життя.

Ірині Б'єнко-Шуль вже майже 100 років, вона пережила два концентраційні табори. Вона бажає миру, щоб ще одне покоління не втратило свою молодість через війну.

Син **Наталії Нагорної** загинув на фронті на сході України. Мати шукала тіло сина місяцями, щоб поховати його на цвинтарі у Львові. У неї тепер принаймі є місце, де можна віддатися горю.

Фото: Тіль Майєр

Безпека на воді – щасливе літо

З початку року по 18 серпня 2017-го в Україні на водоймах загинули 798 осіб, повідомляє прес-служба ДСНС. Ця сумна статистика підкреслює надзвичайну важливість роботи людей, які зробили безпеку на воді своєю професією – лайфгардів (рятувальників).

Наші партнери з громадської організації Пляжний Патруль, які пройшли курси з навчання навичкам надання першої допомоги від інструкторів Товариства Червоного Хреста України, розповідають про свою роботу і ситуації, які траплялись на пляжах Києва.

Дмитро Бондар, лайфгард Пляжного Патруля

Майже все літо я стояв на варті озера Тельбін, і за цей час зробив один найголовніший висновок: найважливіше у роботі лайфгарда – завжди почувати себе впевнено, бути готовим до будь-яких ситуацій. За час моєї роботи часто доводилося надавати допомогу людям, які отримували порізи й травми на пляжі та у прилеглих зонах, допомагати відпочиваючим в надзвичайних станах і навіть хворим на діабет та сердечні розлади. Найпоширенішими випадками стали сонячні та теплові удари, адже через недостатню поінформованість населення стосовно шкоди сонячного випромінювання, люди виходять відпочивати і з 11 до 15 години. → 1

Фото: Пляжний Патруль

Фото: Пляжний Патруль

В'ячеслав Пакуш, лайфгард Пляжного Патруля

Я працюю лайфгардом Пляжного Патруля вже четвертий місяць. У нашій справі випадки бувають різні та непередбачувані. Знання, які я отримав для надання першої допомоги від Товариства Червоного Хреста України я використовував уже неодноразово. → 2

Фото: Пляжний Патруль

Стосовно роботи в Пляжному Патрулі – мені подобається все, що тут відбувається. Спочатку було цікаве навчання, потім – знайомство з іншими лайфгардами. Ми регулярно тренуємо не тільки фізичну стійкість, але й моральні принципи, що не менш важливо в роботі лайфгарда. Кожного дня я спілкуюсь із великою кількістю людей. Увесь зазначений досвід в сукупності важко знайти у якійсь іншій професії. Навички, набуті в роботі лайфгарда у Пляжному Патрулі, назавжди змінять моє життя.

Ольга Клиновська, лайфгард Пляжного Патруля

Моя історія в Пляжному Патрулі почалася ще у 2016 році, але не офіційно. Довгий

1 Курс надання першої допомоги подарував мені віру у свої сили та необхідні професійні навички. Я знаю, що у разі критичної ситуації зможу спрацювати оперативно та технічно, зможу зберегти життя чиеїсь матері, батька, доньки, найкращого друга дитинства, коханої людини.

Дмитро Бондар,
лайфгард

2 Тепер, потрапляючи в ситуацію, коли комусь потрібна перша допомога, я не озираюсь навкруги у пошуках медика, а надаю її сам, знаю, що потрібно робити та як саме. Та й взагалі почувую себе впевнено, рятуючи життя.

В'ячеслав Пакуш,
лайфгард

Фото: Пляжний Патруль

час я перебувала в пошуках себе і кращої роботи. Працюючи в сфері обслуговування, я зрозуміла, що офісна робота – не для мене. І коли я побачила рятувальну вишку на пляжі Молодіжний, я подумала, що це саме те, про що я мріяла, адже я обожнюю сонце, вітер, воду, пляж. Я зрозуміла, що у мене є можливість поєднати корисне з приємним і випробувати себе у ролі справжнього лайфгарда. На жаль, на той момент набір 2016 року було завершено, але мене не покидали думки про те, що моя мрія і мета не здійснилися, адже все свідоме життя я спостерігала, як це робить мій батько – так строго і з такою віддачею виконує роботу рятувальника.

Прийшла весна, тепло, і ось вона – можливість. Ось вона – найкраща робота! Тепер я з гордістю, з високо піднятою головою несучи почесне звання – Лайфгард, і можу частинку душі присвятити тим, хто так цього потребує → 3. Пляжний Патруль – це велика дружна команда, яка наповнена духом мужності, професіоналізму і краси!

Анастасія Аксьонова,
менеджер проектів Пляжного Патруля

Ми ведемо чітку статистику всіх дій наших лайфгардів – від превентивних заходів до порятунку життя. Принцип роботи лайфсейвінгу у всьому світі, який ми наслідуємо за міжнародними стан-

Із початку літнього оздоровчого сезону до кінця серпня 2017 року на офіційних пляжах та зонах відпочинку в Києві Пляжний Патруль наводить наступні цифри:

- врятовано осіб: 102;
- надано першу допомогу: 132;
- викликів швидкої допомоги: 31;
- викликів поліції: 191;
- не допущено у воду в стані алкогольного сп'яніння: 726;
- не допущено розпиття алкогольних напоїв: 13 465;
- превентивних заходів: 21 842;
- проведеної освітньої діяльності з відпочиваючими: 12 043;
- звернень відпочиваючих до лайфгардів: 6 445.

дартами, – це насамперед попередити нещасний випадок.

На жаль, в Україні зовсім не розвинена культура безпечної поведінки на воді, тому ми проводимо постійну превентивну роботу із відпочиваючими, майстер-класи з безпечної поведінки на воді для дітей, масові заходи. Ми намагаємося донести інформацію про безпечне дозвілля на пляжі якомога більшій кількості людей, створюючи альтернативу порушенню правил безпеки – бездумному розпиттю алкоголю, палінню на пляжі, купанню у нетверезому стані. Останнє, взагалі, згідно статистики Пляжного Патруля, – найпоширеніша причина критичних ситуацій на водоймах столиці.

Анастасія Аксьонова,
менеджер проектів Пляжного Патруля

3 Тільки завдяки нашим наставникам Пляжного Патруля, які вклали в нас свою душу і сили, ми стали справжньою КОМАНДОЮ професіоналів своєї справи, маємо можливість проявити відповідальність і отримати величезний досвід.

Ольга Клиновська,
лайфгард

Спеціалізовані загони швидкого реагування Червоного Хреста

Спільна мета діяльності загонів швидкого реагування Червоного Хреста – надавати допомогу населенню, яке постраждало внаслідок надзвичайних ситуацій техногенного, природного чи соціального характеру, а також проводити заходи з попередження надзвичайних ситуацій. І все ж таки загони мають свої особливості. У цьому номері ви дізнаєтеся про 2 з них – Львівський та Маріупольський – та зрозумієте, чому ми назвали їх спеціалізованими.

Загін швидкого реагування Львівської обласної організації Товариства «ГОРС» (гірська оперативно-рятувальна служба) заслуговує на особливу увагу. В послужному списку членів загону – чималий цікавий досвід, адже його командир Михайло Яворівський в минулому очолював підрозділ Державної служби України з надзвичайних ситуацій (ДСНС), який займався гірськими оперативно-рятувальними роботами. ➔1

го підйому та спуску учасників сходження на крутих ділянках, чергували на страховці, контролювали рух учасників по безпечному маршруту.

В серпні разом з ГО «Зелений Хрест» та «Національною Асамблеєю людей з інвалідністю України» волонтери Львівського загону допомогли людям з обмеженими можливостями насолодитися літом та безпечно сплавитись річкою Дністер.

Загін має практику рятувальних робіт у горах

1 Досвід роботи в ДСНС я зміг використати в діяльності загону Червоного Хреста. В нашому загоні є волонтери, які разом зі мною працювали рятувальниками. Ми маємо необхідне спорядження для гірських оперативно-рятувальних робіт і бачимо цей напрямок перспективним для розвитку загону.

Михайло,
командир загону

Наразі Львівський загін складається з 25 волонтерів, 8 з них є майстрами спорту. Члени загону беруть участь в незвичних чергуваннях, на кшталт – чергування та допомога учасникам сходження на Говерлу, яке відбулось у березні 2016 року. Волонтери Червоного Хреста зробили спеціальний шнур для безпечно-

Незабаром загін швидкого реагування «ГОРС» має отримати в своє розпорядження джип, який допоможе розширити можливості волонтерів загону під час чергувань.

Юлія Рудакова, регіональний фахівець з інформаційної діяльності ТЧХУ

Учасники загону брали участь в Чемпіонаті України з водного туризму «Черемош-2017», де здобули призові місця.

Однією з незвичних спеціалізацій загону швидкого реагування Маріупольської міської організації Товариства є робота кінологічної групи. Іншим напрямом роботи кінологів є каністерапія з дітьми з числа внутрішньо переміщених осіб та дітьми з особливими потребами.

кам розповідали правила спілкування з собаками і показували різні елементи трюкового дресування собак. Кінологи Маріупольського загону регулярно виступають перед учнями шкіл Маріуполя і розповідають про роботу собак-рятувальників.

Діти брали активну участь у заняттях та мали можливість спробувати себе в ролі кінологів.

З початку 2017 року волонтери провели 8 занять з дітьми за програмою «Пізнавальна кінологія», де дітям і їхнім бать-

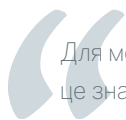
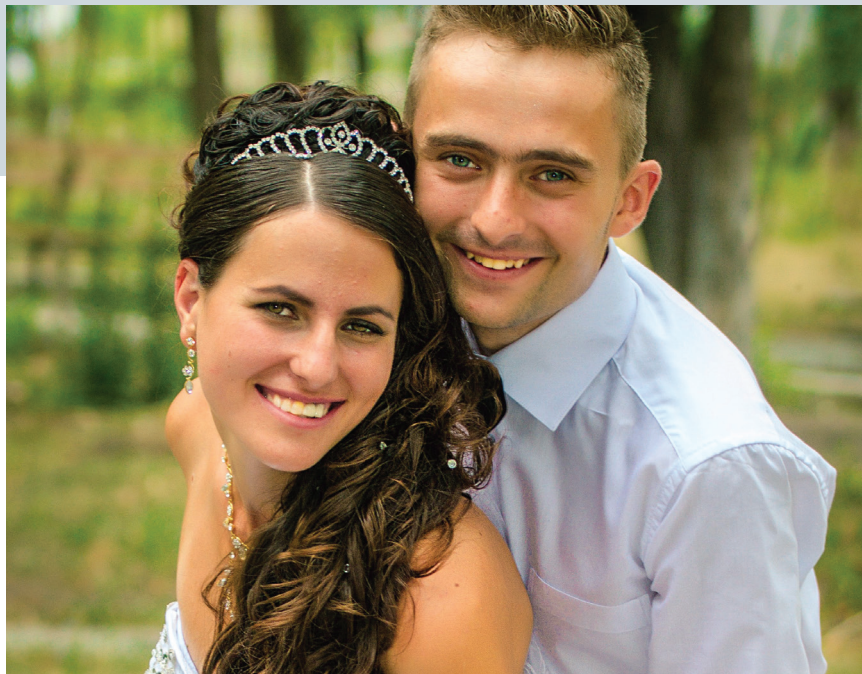
*Костянтин Бінковський,
командир Маріупольського загону
швидкого реагування*

На сьогодні в загоні є 4 пошуково-рятувальні собаки, навчені шукати людей в завалах і тих, що загубилися в природному середовищі.

«Я можу щось змінити!»

Сьогодні ми продовжуємо розмову про сім'ї Червоного Хреста. В минулому випуску «Вісника» ми розповіли про сім'ю з давніми червонохресними традиціями, а зараз поговоримо про зовсім молоду родину. Зустрічайте - Наталія та Ярослав Плетінь, місто Пологи, Запорізька область.

Для мене бути волонтером Червоного Хреста - це знати, що я можу щось змінити».

Ярослав Плетінь

Під цими словами Ярослава Плетіня підписався би кожен волонтер Червоного Хреста. У світі, в якому так багато зла, жорстокості, несправедливості, конфліктів та лиха, знати, що ти можеш щось змінити - це найбільше благо. Можливо, саме це знання надає життю сенсу.

Робота та повсякденне життя цього молодого подружжя - це підтвердження милосердя кожним вчинком та без перепочинку. Наталія - голова Пологівської районної організації Товариства Червоного Хреста України, але не тільки. Її знають всі жителі міста і району як ініціативну, активну і дуже креативну особистість. Її діяльність відзначила також і влада міста почесним званням «наймолодший керівник». Наталія має дуже хороші взаємини з місцевою газетою «Районка», яка виходить і в друкованому, і в електронному вигляді на сайті. Зараз в цьому виданні проходить практику волонтерка Червоного Хреста, яка пише статті про нашу діяльність.

Наталія не змогла б досягти таких успіхів без стабільної та надійної підтримки чоловіка - Ярослава. Пара разом вже більше семи років, три роки одружені. Ярослав є дуже активним волонтером Червоного

Хреста, він завжди підтримує і допомагає дружині. А професія звукорежисера допомагає проводити на найвищому рівні більшість заходів. «Для мене бути волонтером Червоного Хреста - це про те, що

Не тільки в Червоному Хресті, але й в повсякденному житті Наталія та Ярослав дуже багато займаються з дітьми та підлітками.

Наталія та Ярослав є наставниками проекту «Мобілізація громад з метою попередження конфліктів та задля сприяння соціальної згуртованості в Україні»

я можу відкритися і допомагати дорослим і підліткам, – підкреслює Ярослав. – Мені подобається дивитися, як люди зростають, тому що в них з'являється шанс змінити щось у своєму житті».

Наталія та Ярослав є наставниками проекту «Мобілізація громад з метою попередження конфліктів та задля сприяння соціальної згуртованості в Україні», що фінансується Данським Червоним Хрестом та впроваджується Запорізькою і Дніпропетровською обласними організаціями Товариства. Вони обидва проводять сесії з молоддю та заходи з дітьми. Вони також опікуються декількома закладами, організують різноманітні заходи у психосоціальному центрі реабілітації для дітей, позбавлених батьківського піклування, реабілітаційному центрі для дітей-інвалідів та допомагають також реабілітаційному центру, де проживають чоловіки, які хочуть звільнитися від алкогольної та наркотичної залежності. Вони влаштовують свята на Дні народження дітей, для яких це більше ніхто не зробить, окрім них.

«Нам дуже подобається бути частиною Червонохресного Руху, бо в нього справ-

жня та корисна мета – допомагати нужденним. Для мене важливо, що ми можемо допомагати всім верствам населення та керуватися принципами нейтральності, неупередженості та незалежності, які для нас є фундаментом», – говорить Наталія.

Не тільки в Червоному Хресті, але й в повсякденному житті Наталія та Ярослав дуже багато займаються з дітьми та підлітками. В їхньому будинку проживають або ночують діти та підлітки з неблагополучних сімей, яким вони допомагають. З першого дня після одруження вони прийняли у себе вдома внутрішньо переміщену сім'ю. Кожного дня та цілодобово це молоде подружжя робить все, щоб допомагати ще більшій кількості людей.

Молоді та завзяті, ці люди змінюють не тільки життя оточуючих, але й свої життя, знаходячи кожної хвилини щастя та натхнення в тому, що вони допомагають нужденним. А Товариство Червоного Хреста України безперечно радіє тому, що має таких співробітників та волонтерів!

Галина Саган, регіональний фахівець з інформаційної діяльності ТЧХУ

«Це я все роблю спільно зі своїм чоловіком, він постійно, постійно, мене підтримує. І я вдячна йому за те, що ми разом. Те, що ми робимо, – це наше з чоловіком.

Наталія Плетінь

«Ярослав додає:

А те, що наша сім'я червонохресна – це просто «вогонь»! Разом ми можемо зробити більше, в нашій родині є підтримка і взаєморозуміння. Я знаю, що посієш в житті, те й повернеться. Ми відкриваємо наш будинок і холодильник для інших людей, для тих, хто цього потребує. Звичайно, не всі розуміють, чому ми це робимо, але ми молоді і ламаємо стереотипи людей. Круто, що ми в Червоному Хресті.

В об'єктиві

Як правило, хороша фотографія красномовніше слів. У цій рубриці ви побачите знімки, що ілюструють діяльність Товариства з допомоги тим, хто цього потребує.

фото: ТЧХУ

2

фото: ТЧХУ

1

31 серпня 2017 року відбулася робоча зустріч представників Національної академії прокуратури України та Товариства Червоного Хреста України, в результаті якої підписано договір про співпрацю. Інструктори Товариства постійно проводять в Академії практичні заняття, присвячені оволодінню навичками надання першої допомоги, для військових прокурорів і слідчих. Заплановано проведення серії тренінгів і семінарів з основ міжнародного гуманітарного права.

2

8 липня у Голосіївському районі Києва у 3-поверховій будівлі стався вибух, в наслідок якого сталося руйнування перекриття між другим і третім поверхом. Загибло двоє людей, постраждало — 6. На місце події оперативно прибули члени загону швидкого реагування Національного комітету та волонтери Товариства Червоного Хреста України. Вони забезпечили мешканців і представників рятувальних і медичних служб питною водою і харчуванням, чергували, щоб надати першу допомогу постраждалим і рятувальникам та сприяти пошуково-рятувальним роботам, а також надавали першу психологічну допомогу постраждалим людям.

Фото: Надія Несюнова

3

3

22 липня в київському парку Дружби народів відбувся найбільший забіг з перешкодами в Південно-Східній Європі «Legion run». Для безпеки учасників були встановлені намети, в яких можна було отримати першу допомогу і консультацію від співробітників і волонтерів Червоного Хреста, а також випити води і перепочити.

4

У рамках проекту «Підтримка населення України, що постраждало внаслідок конфлікту у посиленні стійкості та поверненні до нормального життя» в Одесі в липні для сімей демобілізованих військовослужбовців відбувся виїзний захід-квест «Сімейні цінності». Учасники згадували цінності та традиції своїх сімей, малювали «дерево бажань», а також вчилися надавати першу допомогу і презентувати принципи Червоного Хреста.

Фото: Рено Морімітцу

4

5

5

З 23 по 26 липня на мальовничому острові Хортиця у Запоріжжі відбувся наметовий молодіжний літній табір «Агенти позитивних змін» в рамках проекту «Мобілізація громад з метою попередження конфліктів та задля сприяння соціальної згуртованості в Україні». У табір прибув 41 активний волонтер Червоного Хреста.

Фото: Андрій Сулейман

Партнери Червоного Хреста

Фото: відкриті джерела в Інтернеті

29 серпня цього року зірка американських реаліті-шоу **Кім Кардаш'ян** написала у Facebook, що разом із матір'ю та сестрами жертвує 500 тис. доларів Американському Червоному Хресту та Армії порятунку для допомоги постраждалим від урагану «Гарві».

Фото: ТЧХУ

11 серпня у Національному комітеті Товариства Червоного Хреста України відбулася робоча зустріч керівництва Товариства з **Владою Литовченко** щодо обговорення подальших спільних проектів й програм. Пані Влада – відомий громадський діяч, Голова Міжнародного Фонду культурного співробітництва, Радник міністра з питань сім'ї, молоді та спорту. Попереду у нас – багато запланованих спільних проектів!

Фото: Instagram актора

Актор **Райан Рейнольдс** став справжнім героєм – не в кіно, а у справжньому житті. Він врятував свого племінника – і все завдяки курсам з навчання навичкам надання першої допомоги від Американського Червоного Хреста. «Чорт забирай, я врятував життя племінника, бо знав, що робити! Вчора я пройшов ще один курс, що фокусується на серцево-легеневій реанімації дітей та немовлят» – написала зірка у Instagram.

СТАНЬ ДЖЕРЕЛОМ ГУМАННОСТІ!

Підтримай діяльність Червоного Хреста,
який допомагає тим, хто цього найбільше потребує

redcross.org.ua/donate

Фото: Американський Червоний Хрест

Кілька років тому актор **Джош Дюамель** отримав нагороду «The Red Cross Spirit Award». Джош брав участь у благодійних акціях Американського Червоного Хреста зі збору коштів для Гаїті і Японії, організовуючи молодіжні марафони на березі Санта Моніки, що допомогло зібрати сотні тисяч доларів.

Символічно, що саме в День знань, 1 вересня, книжки для першокласників міста Торецьк (Донецька область) відправилися до своїх маленьких власників. Це стало можливим завдяки нашим партнерам «ІнТайм», які оперативно забезпечили безкоштовну доставку.

Фото: ТЧХУ

Фото: ТЧХУ

Дякуємо партнерам «Український форум благодійників» за можливість долучитися до акції, а також усім, хто приніс свою книжку (і не тільки). Нехай новий навчальний рік буде цікавим і творчим!

ПЕРЕДПЛАТА НА «ВІСНИК ЧЕРВОНОГО ХРЕСТА УКРАЇНИ»

Індекс видання - 21924

Волонтери -

ВІСНИК
ЧЕРВОНОГО ХРЕСТА УКРАЇНИ

Оформити передплату можна:

- у відділеннях поштового зв'язку;
- в пунктах приймання передплати;
- в операційних залах поштамтів;
- на сайті ДП «Преса»: www.presa.ua

Обласні організації Товариства Червоного Хреста України

Назва організації	Адреса	E-mail	Телефон
Вінницька	21050, Вінниця, вул. Грушевського, 12	vn@redcross.org.ua	043(2) 35 05 68
Волинська	43025, Луцьк, вул. Степана Бандери, 5	vo@redcross.org.ua	033(2) 24 15 34
Дніпропетровська	49033, Дніпро, тупік Будівельний, 12	dn@redcross.org.ua	056(2) 099 31 31 75 237 03 52
Донецька	87515, Маріуполь, вул. Торгова, 174 (поштова адреса тимчасово переміщена) 84306, Краматорськ, вул. Дніпровська, 7	do@redcross.org.ua	050 450 69 90 050 450 71 99
Житомирська	10033, Житомир, вул. Л. Українки, 4	zt@redcross.org.ua	041(2) 42 63 91
Закарпатська	88000, Ужгород, Набережна Незалежності, 11	zk@redcross.org.ua	031(2) 61 61 08
Запорізька	69063, Запоріжжя, вул. Поштова, 4-А	zp@redcross.org.ua	061(2) 764 28 92
Івано-Франківська	76018, Івано-Франківськ, вул. Василянок, 6	if@redcross.org.ua	034(2) 75 28 37
Кіровоградська	25066, Кропивницький, вул. Гоголя, 98	kr@redcross.org.ua	052(2) 22 64 12
Київська обласна	01030, Київ, Нестеровський пров., 13/19, кімн. 114	ko@redcross.org.ua	044 495 52 85
Луганська	93400, Северодонецьк, пр-кт Центральний (Радянський), 17	lg@redcross.org.ua	064 524 11 33
Львівська	79052, Львів, вул. Широка, 81-А	lv@redcross.org.ua	032(2) 297 08 60
Миколаївська	54010, Миколаїв, вул. Леніна, 21	mk@redcross.org.ua	051(2) 46 23 16
Одеська	65107, Одеса, вул. Канатна, 83	od@redcross.org.ua	048(2) 724 34 28
Полтавська	36014, Полтава, вул. Шведська, 52	pl@redcross.org.ua	053(2) 60 67 41
Рівненська	33014, Рівне, вул. Степана Бандери, 54	rn@redcross.org.ua	036(2) 63 54 87
Сумська	40044, Суми, вул. Холодногорська, 41	sm@redcross.org.ua	054(2) 61 15 60
Тернопільська	46001, Тернопіль, вул. Гоголя, 2	te@redcross.org.ua	035(2) 52 10 62
Харківська	61145, Харків, вул. Новгородська, 4	kh@redcross.org.ua	057 701 11 10
Херсонська	73003, Херсон, вул. Московська, 30	ks@redcross.org.ua	055(2) 49 30 51
Хмельницька	29000, Хмельницький, вул. Шевченка, 46	km@redcross.org.ua	067 756 33 30
Черкаська	18008, Черкаси, вул. Смілянська, 131/1, кімн. 102	ck@redcross.org.ua	047(2) 63 87 34
Чернівецька	58003, Чернівці, вул. Маяковського, 31	cv@redcross.org.ua	037(2) 52 80 09
Чернігівська	14005, Чернігів, вул. І. Мазепи, 1-Б	cn@redcross.org.ua	046(22) 4 00 92
Київська міська	01001, Київ, вул. Софійська, 10-Б	kyiv@redcross.org.ua	044 235 80 00

Якщо ви бажаєте підтримати гуманітарну діяльність Товариства, на офіційному сайті перейдіть за посиланням redcross.org.ua/donate

facebook.com/redcrossukraine

twitter.com/redcrossukraine

instagram.com/redcrossukraine